

5ο

ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΚΑΙ ΝΟΥΣ

20 - 22 Δεκεμβρίου 2024

Airotel Stratos Vassilikos Hotel, Αθήνα

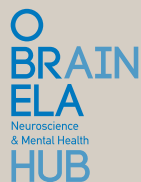

5th Brain and Mind Congress, 20-22 Dec. 2024

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ - ΕΓΧΡΕΑΣ

οργάνωση

σε συνεργασία

υπό την αιγίδα

χορηγός
επικοινωνίας

υποστηρικτές

Dialogues in Clinical Neuroscience & Mental Health

MED CONGRESS

Διοργάνωση Συνεδρίων
Καλαποθάκη 3, 54624 Θεσσαλονίκη
T: 231 403 9704 - F: 231 220 6898

Μήνυμα Συνεδρίου

Αγαπητοί συνάδελφοι και συνεργάτες, λαμβάνοντας υπόψη το ιδιαίτερο ενδιαφέρον και την υψηλή συμμετοχή στα προηγούμενα Συνέδρια «Εγκέφαλος & Nous», με ικανοποίηση αλλά και αίσθημα ευθύνης σας προσκαλούμε στο 5ο Διεπιστημονικό Συνέδριο «Εγκέφαλος & Nous» που διεξάγεται στις 20 – 22 Δεκεμβρίου 2024 στο συνεδριακό χώρο του ξενοδοχείου Airtel Stratos Vassilikos στην Αθήνα. Η ανάγκη για περαιτέρω κατανόηση της λειτουργίας αλλά και των διαταραχών του εγκεφάλου απαιτεί τη διαρκή συνεργασία επιστημόνων από τους χώρους της νευρολογίας, της ψυχιατρικής, της ψυχολογίας, της βιολογίας, της φαρμακολογίας, της γενετικής, της νευροαπεικόνισης και της προηγμένης τεχνολογίας. Φαίνεται, όμως, ότι, για τη σφαιρικότερη και ίσως βαθύτερη κατανόηση της σκέψης, των συναισθημάτων και της συμπεριφοράς του ανθρώπου, απαιτείται ο συνεχής επαναπροσδιορισμός των στόχων και των δυνατοτήτων της νευροεπιστήμης, με τη βοήθεια της φιλοσοφίας, η οποία είναι πλούσια σε συναφείς λογικές, εννοιολογικές/σημασιολογικές και φαινομενολογικές αναλύσεις. Την ίδια στιγμή, ο τρόπος έρευνας του νου και του νοείν, ως ικανοτήτων και φαινομένων άρρηκτα συνδεδεμένα με τον εγκέφαλο και με την ενσώματη διάσταση του ανθρώπου, αλλά και τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας αποτελούν ήδη ένα ιδιαίτερα παραγωγικό πεδίο έρευνας της φιλοσοφίας της επιστήμης. Θεωρούμε ότι η φυσική συνύπαρξη καταξιωμένων Νευροεπιστημόνων και Φιλοσόφων στο Συνέδριο αυτό αντανακλά μια επιστημονική αναγκαιότητα ετών. Πιστεύουμε ότι η συνύπαρξη αυτή αλλά και ο διάλογος που ευελπιστούμε ότι θα προκύψει, θα συνεισφέρουν περαιτέρω στην κατανόηση της σχέσης εγκεφάλου και νου και θα δώσουν έμπνευση για συνέχιση της σχετικής έρευνας από τους νεότερους επιστήμονες. Σας προσκαλούμε λοιπόν, να συμβάλετε με τη συμμετοχή και τις προτάσεις σας, την ενεργό παρέμβαση και την εποικοδομητική αξιολόγησή σας στο πολυθεματικό αυτό πρόγραμμα εκπαίδευσης και στην επιτυχία του συνεδρίου.

Εκ μέρους της Οργανωτικής & Επιστημονικής Επιτροπής:

Ορέστης Γιωτάκος, Χριστίνα Δάλλα, Αντώνιος Χατζημωυσιάς

Πρόσκληση συμμετοχής με εργασία / Call for Abstracts

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να συμμετέχουν με e-poster θα πρέπει να στείλουν την πρότασή τους μέχρι 30 Νοεμβρίου 2024 στο info@obrela.gr περιλαμβάνοντας: Τίτλο παρουσίασης, Ονοματεπώνυμο/α, Ίδρυμα-Φορέας Εργασίας, τηλέφωνο και email επικοινωνίας και περίληψη (σε Ελληνικά ή Αγγλικά) έως 200 λέξεις.

* Οι εργασίες που θα βραβευτούν θα έχουν το δικαίωμα δημοσίευσης στο περιοδικό Dialogues in Clinical Neuroscience & Mental Health (www.obrela-journal.gr).

** Τα e-poster θα εκτίθενται ηλεκτρονικά σε όλη τη διάρκεια του συνεδρίου

Κόστος Εγγραφής με φυσική παρουσία: 50€ για όλους τους συμμετέχοντες και 10€ για τους φοιτητές

Διαδικτυακή Παρακολούθηση ΔΩΡΕΑΝ

Διοργάνωση: ομπρέλα www.obrela.gr, info@obrela.gr, 2107290496

Για εγγραφή ακολουθήστε το παρακάτω link:

[5ο Συνέδριο “Εγκέφαλος και Νους”](#)

Γραμματεία Συνεδρίου, Πληροφορίες-Εγγραφές: Γερμενή Πηνελόπη
Τηλ: 6982820442-2114021352, 2755022201 / Email: grammateia@collegegpr.gr

Παρασκευή 20 Δεκεμβρίου 2024

08:00-09:00 E - POSTER SESSION

09:00-13:30 ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΚΑΙ ΝΟΥΣ, ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ
Προεδρείο: *Ορέστης Γιωτάκος, Σπύρος Ζορμπάς*

- Η αντίληψη του χρόνου στον εγκέφαλο και τη συμπεριφορά, *Ορέστης Γιωτάκος*
- Eyeblink Conditioning: Η συμβολή του πειραματικού παραδείγματος στην κατανόηση διεργασιών μάθησης, μνήμης και στη μελέτη νευροαναπτυξιακών και ψυχιατρικών συνδρόμων, *Αλεξάνδρα Θανέλλου*
- Εφηβικός εγκέφαλος: τεκμηρίωση, διλήμματα και προβληματισμοί για τη χορήγηση GnRHα σε εφήβους που δυσκολεύονται με το φύλο τους, *Αναστάσης Σπηλιιάδης*
- Σωματικές Πρακτικές και Εγκέφαλος: ένα θεατροπαιδαγωγικό Παράδειγμα, *Ιόλη Ανδρεάδη, Κορνηλία Πουλοπούλου*
- Εγκεφαλικές αιτίες πτώσεων, με και χωρίς συνείδηση, *Αντώνης Κωδούνης*
- Κριτική μελέτη σύγκρισης και αξιολόγησης του επιστημονικού οφέλους από τη χρήση διαγονιδιακών αρουραίων και φυσικών ζωικών μοντέλων στην έρευνα για τη νόσο Alzheimer, *Δρόσος Σωτήριος Μπανιάς*
- Μέλισσες, ένας πανάρχαιος και συλλογικός νους, *Σταύρος Χόντος*
- Ιστορική ανασκόπηση των θεραπευτικών χρήσεων της φιλοκυβίνης και άλλων ψυχοδραστικών ουσιών *Δήμητρα Κανελλοπούλου*
- Νεότερα αντικαταθλιπτικά: έρευνα για ψυχεδελικά φάρμακα, *Χριστίνα Δάλλα*

13:30–16:00 **ΝΕΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΣΤΡΕΣΣΟΕΠΑΓΩΜΕΝΗ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΟΣΟ ALZHEIMER**

Διοργάνωση: ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος

Προεδρείο: *Ιωάννης Σωτηρόπουλος, Δρ. Ζαφειρούλα-Ηρώ Γεωργούση*

- Αυτοφαγία (autophagy): Ένας νέος μηχανισμός δράσης των οπιοειδών στο στρες και τη μνήμη, *Χρήστος Καρουσσιώτης*
- Ανταγωνιστές του κ-οπιοειδούς υποδοχέα έναντι διαταραχών του άγχους και της κατάθλιψης, *Αλεξάνδρα Συμεώνωφ*
- Διευρέυνση διαφυλικών διαφόρων και του ρόλου του υποδοχέα οιστρογόνων, GPER1, στην ανάπτυξη νέων θεραπειών για τις διαταραχές διάθεσης, *Παυλίνα Παυλίδη*
- Κατανοώντας την αλληλεπίδραση μικρογλοίας και νευρογένεσης στην νόσο Alzheimer, *Μαρία Ανέστη*
- Αντινοσηματικά ολιγονουκλεοτίδια: μια νέα θεραπευτική προσέγγιση ενάντια στην παθολογία του στρες και της νόσου Alzheimer, *Αναστασία Μεγαλοκονόμου*
- Ο θεραπευτικός ρόλος της κανναβιδιόλης ενάντια στην παθολογία του στρες και της νόσου Alzheimer, *Αναστασία Βαμβακά-Ιακώβου*
- Εξωσώματα εγκεφάλου ως ένα υποσχόμενο «εργαλείο» υγρής βιοψίας εγκεφάλου για έγκαιρη διάγνωση και πρόγνωση, *Καλλιόπη Σκούρτη, Φίλιππος Κατσαίτης*

16:00–18:30 **ΝΕΥΡΟΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ**

Προεδρείο: *Ορέστης Γιωτάκος*

- Η DNA-PK ενορχηστρώνει την επαγωγή των ιντερφερονών τύπου I - Σκέψεις και προβληματισμοί για τις νευροεκφυλιστικές παθήσεις, *Δημήτριος Βλαχάκης*
- Επιγενετική, Ηχώ του Παρεθόλντος: Πως οι Εμπειρίες των Προγόνων μας Διαμορφώνουν τον Εγκέφαλο και Νου μας, *Κορνηλία Πουλοπούλου, Ανδρέας Φλωράκης*
- Delirious mania, *Χαράλαμπος Τουλούμης*
- Η Γενετική βάση του Αλκοολισμού, *Μαρία Γαζούλη*

- Προβλήματα Αλκοολισμού στη ΛΟΑΤΚΙ Κοινότητα, *Γεώργιος Φλούδας*

18:30-21:00 ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Προεδρείο: *Βάνα Παπακίτσου*

- Κλιματική κρίση και ψυχική υγεία των νέων, *Γεράσιμος Κολαΐτης*
- Παράγοντες κινδύνου και συμπεριφορές της οικογένειας που σχετίζονται με τη βία και την επιθετικότητα των εφήβων. Μια μελέτη περίπτωσης στο σχολικό περιβάλλον, *Βάνα Παπακίτσου*
- Η ψυχοθεραπεία της Γνωσιακής Επεξεργασίας για την Διαταραχή Μετατραυματικού Στρες, *Γιώργος Τσουβέλας*
- Νευροεπιστήμη & Ψυχοθεραπεία: επιστημονική γνώση, εφαρμογές στο πεδίο και περιορισμοί, *Χαράλαμπος Πετράς*
- Η επίδραση της επαφής με τη φύση στη θετική εικόνα σώματος και στην ψυχική υγεία. Παρουσίαση της διεθνούς έρευνας Body Image in Nature Survey, *Κωνσταντίνος Τόγκας, Γεώργιος Αλεξιάς*

Σχολιασμός: *Παύλος Άγγος*

Σάββατο 21 Δεκεμβρίου 2024

08:00-09:00 E-POSTER SESSION

09:00-12:00 ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ - ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

Προεδρείο: *Νίκη Δαλιανά*

- A geological approach to climate change, *Νικόλαος Καρδάκος*
- Επίδραση της κλιματικής αλλαγής στην αναπνευστική αλλεργία, *Καλλιόπη Παναγιωτοπούλου*
- Αντικατοπτρισμός της ανθρώπινης ψυχολογίας στον κατοικίδιο σκύλο, *Μυρτώ Κουτούλια*
- Αναζητώντας την ευτυχία: Φιλοσοφική Συμβουλευτική, Γνωσιακή Συμπεριφορική Θεραπεία, Νευροεπιστήμες, μία διεπιστημονική προσέγγιση, *Κωνσταντίνος - Μάριος Ζαφειρόπουλος*
- Λογική και συναίσθημα στην επιλογή σταδιοδρομίας: Ο ρόλος του άγχους και των γνωστικών προκαταλήψεων, *Νίκη Δαλιανά*
- Η θυσία ως οργανισμική αυτορρύθμιση στον σαδομαζοχισμό, *Φίλιππος Βιλλιώτης*
- Ο σύγχρονος δυτικός άνθρωπος ενάντια στη Φύση: Η αγωνιώδης προσπάθεια για την κατασκευή ενός «κανονικού» ενάντια στο «φυσιολογικό» και στην Ψυχιατρική, *Δημήτρης Παντελεάκης*

12:00-13:45 ΣΤΡΕΣ, ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΟ ΙΑΤΡΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Διοργάνωση: *Sonora - Διεπιστημονική Εταιρεία Μουσικοθεραπείας και Έρευνας και Κλινική Ψυχιατρικής Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών*
Προεδρείο: *Φίλιππος Γουρζής, Ευαγγελία Παπανικολάου*

- Σύντομη εισαγωγή, *Φίλιππος Γουρζής, Ευαγγελία Παπανικολάου*
- Το στρες στους νοσηλευτές ψυχικής υγείας, *Γαρυφαλιά Σπυροπούλου*
- Παρατεταμένο στρες σε γιατρούς και ο ρόλος της μουσικοθεραπείας, *Χρήστος Γκίκας*

- Σύγχρονες προσεγγίσεις στη διαχείριση του στρες: Η Μέθοδος Music Breathing, *Σωτήρης Υφαντής*
- Ο πολύπλευρος ρόλος του μουσικοθεραπευτή/τριας σε νοσοκομειακό πλαίσιο, *Ουρανία Λιαρμακοπούλου*

13:45-14:30 **ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΛΟΖΑΠΙΝΗΣ ΣΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΗΣ ΨΥΧΩΣΗΣ – CLOZAPINE CLINIC**
Προεδρείο: *Μίριαννα Σελάκοβιτς*

- Κριτήρια Ανθεκτικότητας στην ψύχωση και θεραπευτικές οδηγίες, *Μίριαννα Σελάκοβιτς*
- Παρουσίαση περιστατικού, *Δημήτρης Κοσμίδης*

14:30-16:30 **ΝΟΗΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΚΑΙ ΨΥΧΟΔΡΑΣΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ**
Προεδρείο: *Μαίρη Καραμπίλα*

- Examining the neural basis of human episodic memory, *Μαριάννα Καφετάκη*
- Ταξίδι στη Συνείδηση: Η Θεραπευτική Δύναμη των Ψυχεδελικών, *Μαίρη Καραμπίλα*
- Κάνναβη & σχιζοφρένεια, *Χαράλαμπος Τουλούμης*
- Αποτίμηση της χρήσης της φαρμακευτικής κάνναβης: Θεραπευτικά οφέλη και προβληματισμοί, *Ελευθέριος Μέλλος*

16:30-21:00 **ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ ΝΕΥΡΟΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΩΝ**
Προεδρείο: *Ορέστης Γιωτάκος, Γιώργος Κωνσταντακόπουλος*

- Εν τω βάθει διέγερση του εγκεφάλου» (Deep Brain Stimulation) και ο ρόλος του νευροψυχολόγου: Νέες εξελίξεις & δεδομένα στον τομέα, *Γιώτα Αφεντούλη*
- Διακρανιακός Μαγνητικός Ερεθισμός (TMS): Μια νέα ιατρική θεραπεία που αλλάζει τη ψυχιατρική πρακτική, *Θεόδωρος Κουτσομήτρος*
- Rigid Politics and Probabilistic Inference, *Diamantis Petropoulos Petalas, Bert Bakker, Marte Otten, Gijs Schumacher*
- Διαπολιτισμική εκπαίδευση και ΔΕΠ-Υ. Δυσκολίες στην θεραπεία παιδιών εθνοτικών μειονοτήτων, *Κατερίνα Δούλου*

- Σχιζοφρένεια και μεταλογική, *Χρήστος Μπήτσικας*
- Τεχνητή Ηθική: Νέες προσεγγίσεις, *Ρένος Μηλιάς*
- Ηδονή και θάνατος: Από τον Επίκουρο στον Freud, *Παναγώτης Πουλακίδας*
- Ο καρκίνος ως λανθάνον έργο τέχνης, *Φώτης Καγγελάρης*
- Η Έμφυλη διάσταση στην Υγεία - Στρατηγικές συμπερίληψης και ποιότητα στις Υπηρεσίες Υγείας, *Κωνσταντίνα Σκλάβου*

Κυριακή 22 Δεκεμβρίου 2024

08:00-09:00 E - POSTER SESSION

09:00-11:30 ΠΟΛΥΔΙΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: ΑΡΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: *Χρήστος Φραντζίδης*

- Χρήση των Binaural Beats (ή Δυαδικών Ρυθμών) για την Ενίσχυση Γνωστικής Λειτουργίας και Ευεξίας, *Τριαντάφυλλος Γραβαλάς*
- Τέχνη και Συναισθημα, *Χριστίνα Κατσορίδου*
- Η νέα εποχή της γνωστικής εκπαίδευσης: Τέχνη και διεπιστημονικότητα, *Αριστέα Λαδά*
- Νευροηθικά διλήμματα: Προκλήσεις και προοπτικές στην ψηφιακή εκπαίδευση, *Κατερίνα Στραβοράβδη*
- Αναπλαισιώνοντας τη ζωή με καρκίνο: παρεμβάσεις Εργοθεραπείας, *Πηνελόπη Βλοτινού*
- Το πρόγραμμα CREATE για τη βελτίωση της νοητικής και ψυχικής υγείας μέσω υπολογιστή, *Χρήστος Φραντζίδης*

11:30-13:30 ΜΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Προεδρείο: *Νεκταρία Καρακώστα*

- A tug-of-war in the dyslexic brain ή η διεκκυστίνδα ενός δυσλεξικού μυαλού, Αναστασία-Κωνσταντίνα Παπαδοπούλου, *Μαριέττα Παπαδάτου-Παστού*

- Η τέχνη του Χορού ως μορφή ψυχοθεραπείας σε παιδιά και εφήβους, *Εβίνα Μακαρώνη*,
- Υπηρεσίες του Κόμβου Ψηφιακής Καινοτομίας HealthHUB στο τομέα της υγείας, *Γεώργιος Ε. Δαφούλας*
- Τεχνητή νοημοσύνη και καλλιτεχνική δημιουργία: Προβολές στο παρόν και το μέλλον μιας σχέσης, *Κώστας Κουτσοουρέλης*
- Διατροφή στην πρόληψη και αντιμετώπιση των ψυχιατρικών παθήσεων, *Δημήτρης Γρηγοράκης*

13:30-15:30 ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΓΝΩΣΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟ: ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
Προεδρείο: *Αντώνης Χατζημωυσής, Σταύρος Ιωαννίδης*

- Μεθοδολογικοί κανόνες, κριτήρια οριοθέτησης και ενότητα της επιστήμης, *Θοδωρής Δημητράκος*
- Μεταξύ πλουραλισμού και αναγωγισμού: εξηγητική ενοποίηση στη βιολογία, *Σταύρος Ιωαννίδης*
- Νοητικά φαινόμενα και εξηγητική ενοποίηση: τόσο κοντά και όμως τόσο μακριά, *Αμαλία Τσακίρη*
- Εξηγητική ενοποίηση και αιτιακή επιλογή: ο συνδεδετικός κρίκος ανάμεσα στην εξήγηση και την επιλογή αιτιών στην επιστήμη, *Γεωργία Ροβάτσου*

15:30 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΛΗΞΗ

E – POSTERS

P1. Η Α-Αμυλαση ως Νεότερος Βιοδείκτης στις Καταθλιπτικές Διαταραχές των Παιδιών και των Εφήβων: Βιβλιογραφική Ανασκόπηση

Μαριάνθη Σωτηράκη¹, Ναϊρ-Τώνια Βασιλάκου², Γιώργος Κουλιεράκης², Θεόδωρος Σεργεντάνης²

¹M.D., Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών «ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ», Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

²ΠΜΣ Δημόσια Υγεία, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

P2. Η συμβολή της Λακανικής Ψυχανάλυσης στη θεραπεία ψυχοσωματικών φαινομένων: η περίπτωση της ψωρίασης

Σχοινά Χριστίνα-Ιωάννα¹

¹Université Paul-Valéry Montpellier 3

P3. Δυσλεξία σε Παιδιά με Κανονικό Κοινωνικό Ορόσημο

Αλέξιος Μαυρουδής¹, Σταματίνα Τραχανά¹

¹Γενικό Νοσοκομείο Τρίπολης, Αρκαδία

P4. Γνωστικές Διαταραχές και η Διαχείριση τους στην Π.Φ.Υ.

Βορίζανου Ελένη¹, Σταμπάμπας Νικηφόρος², Μανάρας Δημήτριος³

¹Νοσηλεύτρια, MSc, 1ο Κέντρο Υγείας Σαλαμίνας

²Τριτοετής φοιτητής τμήματος Φυσικής, Πανεπιστήμιο Κρήτης

³Ιατρός Γενικής Ιατρικής, MSc, Αναπληρωτής Διευθυντής 1ο Κέντρο Υγείας Σαλαμίνας

P5. Οι Αναστρέψιμες Μορφές Γνωστικής Έκπτωσης και Άνοιας

Βορίζανου Ελένη¹, Μουσαφίροπούλου Μελπομένη², Κουλούρη Αγορίτσα³

¹Νοσηλεύτρια, MSc, 1ο Κέντρο Υγείας Σαλαμίνας

²Νοσηλεύτρια, MSc(c), 1ο Κέντρο Υγείας Σαλαμίνας

³Νοσηλεύτρια, RMHN, MSc, MHS, PhD, Προϊσταμένη Νοσηλευτικής Υπηρεσίας και Επαγγελματιών Υγείας, 1ο Κέντρο Υγείας Σαλαμίνας

P6. Ψυχογενής ανορεξία και συνοδές διαταραχές στην εφηβεία - Στατιστική ανάλυση

Χρήστος Τερνιώτης¹

¹Παιδοψυχιατρικό Τμήμα, Γ.Ν. Αιτωλοακαρνανίας - Ν.Μ. Αγρινίου, Αγρίνιο

P7. Ψυχοπαθολογία και επιδημιολογικά δεδομένα σε εφήβους που λαμβάνουν καθεστώς ειδικής κατ' ιδίαν φοίτησης στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση

Χρήστος Τερνιώτης¹

¹Παιδοψυχιατρικό Τμήμα, Γ.Ν. Αιτωλοακαρνανίας - Ν.Μ. Αγρινίου, Αγρίνιο

P8. More Active, Less Passive Leisure in Superagers Before 50

Sotiria Moza¹, Nikolaos Scarmeas^{2,3}, Georgios M. Hadjigeorgiou⁶, Efthimios Dardiotis⁵, Mary Yannakoulia⁴, Paraskevi Sakka⁷, Mary H. Kosmidis¹

¹ Lab of Neuropsychology & Behavioral Neuroscience, School of Psychology, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

² 1st Department of Neurology, Aeginition Hospital, Medical School, National and Kapodistrian University of Athens, Athens, Greece

³ Taub Institute for Research in Alzheimer's Disease and the Aging Brain, the Gertrude H.

Sergievsky Center, Department of Neurology, Columbia University, New York, USA

⁴ Department of Nutrition Science-Dietetics, Harokopio University, Athens, Greece

⁵ Department of Neurology, Faculty of Medicine, University of Thessaly, Thessaly, Greece

⁶ School of Medicine, University of Cyprus, Nicosia, Cyprus

⁷ Athens Alzheimer Association, Athens, Greece

P9. Η Καριπραζίνη στις Συναισθηματικές Διαταραχές

Ιστίκογλου Χ.¹, Ανδρέου Ε.¹, Λαμπράκη Ν.¹, Ριζάβας Ι.², Ζησίμου Μ.¹, Μαυρίδης Γ.¹, Μούσδη Δ.¹, Παπαζήση Μ.¹, Καραμέρη Ε.¹, Γεωργίου Ν.¹, Μπάλλας Α.¹

¹Ψυχιατρικό Τμήμα, ΓΝ Νέας Ιωνίας «Κωνσταντοπούλειο»-Πατησίων

²Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής (ΨΝΑ)

P10. Η Λουρασιδόνη στις Συναισθηματικές Διαταραχές

Ιστίκογλου Χ.¹, Ανδρέου Ε.¹, Λαμπράκη Ν.¹, Ριζάβας Ι.², Ζησίμου Μ.¹, Μούσδη Δ.¹, Μαυρίδης Γ.¹, Μπάλλας Α.¹, Γεωργίου Ν.¹, Παπαζήση Μ.¹, Καραμέρη Ε.¹

¹Ψυχιατρικό Τμήμα, ΓΝ Νέας Ιωνίας «Κωνσταντοπούλειο»-Πατησίων

²Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής (ΨΝΑ)

P11. Η Εργοθεραπεία ως Εργαλείο Βελτίωσης της Αντίληψης του Χρόνου σε Ασθενείς με Νευρολογικές Διαταραχές

Μυρτώ Πατάγια Μπακαράκη¹

¹Καθηγήτρια Εργοθεραπείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

P12. Ηχητικά ερεθίσματα και γνωστικός φόρτος: επιδράσεις στη βάρδιση

Ταχματζίδου Ουρανία¹, Βατάκη Αργυρώ¹

¹Εργαστήριο Εφαρμοσμένης Ψυχολογίας, Τμήμα Ψυχολογίας, Πάντειον Πανεπιστήμιο

Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών

P13. AURA-Care: An Augmented Reality Communication and Data Streaming System to Support Dementia Care

Sotiria Moza¹, Elena Kyprianou¹, Joanna Starosta-Sztuczka²

¹Materia Group, Athalassis 41, 2221, Nicosia, Cyprus

P14. Impulsiveness, cognitive flexibility and cognitive reflection in older adults

Bolovinou Efthymia¹, Amaryllis-Chryssi Malegiannaki¹

¹Department of Psychology, University of Western Macedonia, Florina, Greece

P15. A Review on the Role of the TGF-β1 Pathway in Alzheimer's Disease and Depression: Restoration Through SSRIs

Ioannidou Eleni¹, Vavilis Theofanis^{1,2}, Stamoula Eleni¹, Bourtzos Zisis¹, Dalla Christina³

¹School of Medicine, Aristotle University of Thessaloniki

²Department of Dentistry, European University Cyprus, Nicosia 2404, Cyprus

³2nd Department of Obstetrics-Gynecology, Aretaieio Hospital, National and Kapodistrian University of Athens, Greece

P16. Η συμβολή της Νευροψυχολογίας στην παιδιατρική: Η περίπτωση του πιλοκυτταρικού αστροκυτώματος

Φωτεινή – Δέσποινα Δράνη^{1,2}, Βασίλης Κυριακίδης^{1,2}, Αθανασία Λιοζίδου^{1,2}

¹ Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Κλινικής Γνωστικής Νευροψυχολογίας, SCG – Επιστημονικό Κολλέγιο Ελλάδος/Κρατικό Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου

²SCG-Εργαστήριο Νοητικής Νευροεπιστήμης και Κλινικής Νευροψυχολογίας

P17. Patients' Experiences of Deinstitutionalization from Long-Term Psychiatric Care in Athens, Greece: Shifting Notions of "Asylum"

Dr. Dorothea Lentis¹

¹Biologist BSc, MPhil, PhD, Specialized Health Researcher, Assistant Professor, Biomedical Sciences Program, Department of Science and Mathematics, The American College of Greece

6ο

ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΚΑΙ ΝΟΥΣ

19 - 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025

ΠΥΡΓΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ

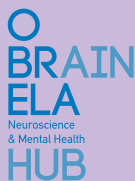

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ - ΕΓΓΡΑΦΕΣ

6th Brain and Mind Congress, 19-21 Dec. 2025

οργάνωση

σε συνεργασία

υπό την αιγίδα

Hellenic Brain
C O U N C I L

χορηγός
επικοινωνίας

Η Ψυχολογία Είναι ο Κόσμος μας

υποστηρικτές

OBRELA JOURNAL

Dialogues in Clinical Neuroscience & Mental Health

E-VIP EVENTS & CONGRESSES

Γραμματεία - Πληροφορίες
Τ.Θ. 2816, Άστρος, Τ.Κ. 220 01, Τ: 27550 22201
E: info@e-vip.gr | www.e-vip.gr

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Bert Bakker, Associate Professor of Communication Science, University of Amsterdam

Marte Otten, Associate Professor of Psychology, University of Amsterdam

Diamantis Petropoulos Petalas, Assistant Professor of Psychology, the American College of Greece

Gijs Schumacher, Associate Professor of Political Science, University of Amsterdam

Παύλος Άγγος, Ψυχίατρος, Θεσσαλονίκη

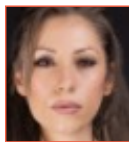
Γεώργιος Αλεξιάς, Καθηγητής, Τμήμα Ψυχολογίας, Πάντειο Πανεπιστήμιο

Ιόλη Ανδρεάδη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών, Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, Σκηνοθέτις, Συγγραφέας

Μαρία Ανέστη, Εργαστήριο Εξωσωμικής Ανάλυσης και Εγκεφαλικής Παθολογίας, Ινστιτούτο Βιοεπιστημών και Εφαρμογών, ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος

Παναγιώτα Αφεντούλη, MSc, CPsychol, Νευροψυχολόγος, MSc, Institute of Neurology, UCL, Επιστημ. Συνεργάτης Νευρολογικό τμήμα «ΙΑΣΩ», Γενική Κλινική, Psychology lecturer, Derby University, UK

Αναστασία Βαμβακά-Ιακώβου, Εργαστήριο Εξωσωμικής Ανάλυσης και Εγκεφαλικής Παθολογίας, Ινστιτούτο Βιοεπιστημών και Εφαρμογών, ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος

Φίλιππος Βιλλιώτης, Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπευτής

Δημήτριος Βλαχάκης, Αναπληρωτής Καθηγητής Γενετικής, Εργαστήριο Γενετικής, Τμήμα Βιοτεχνολογίας, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Καθηγητής - Ερευνητής Α' Βαθμίδας ΕΠΙ Υγείας Μητέρας Παιδιού και Ιατρικής Ακριβείας, Ιατρική Σχολή Ε.Κ.Π.Α, Αναπληρωτής Καθηγητής Βιοπληροφορικής και Σχεδιασμού Αλγορίθμων, Τμήμα Πληροφορικής, Σχολή Φυσικών, Μαθηματικών και Μηχανικών Επιστημών, King's College London, UK, Αντιπρόεδρος ΕΑΑΦΑΧ, ΕΟΦ, Υπουργείο Υγείας

Πνελόπη Βλοτινού, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τμήμα Εργοθεραπείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Μαρία Γαζούλη, Βιολόγος, Καθηγήτρια Βιολογίας - Γενετικής - Νανοϊατρικής, Εργαστήριο Βιολογίας της Ιατρικής Σχολής του ΕΚΠΑ

Ζαφειρούλα-Ηρώ Γεωργίου, Research Director, ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος

Ορέστης Γιωτάκος, Ψυχίατρος, Πρόεδρος αμκε «Ομπρέλα», Editor: Dialogues in Clinical Neuroscience & Mental Health, Director: I Care for my Brain

Χρήστος Γίκας, MD, Ψυχίατρος, ΕΚΕΨΥΕ Πειραιά, Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών, συνεργάτης SONORA

Φίλιππος Γουρζής, Καθ. Ψυχιατρικής, Κλινική Ψυχιατρικής Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών

Τριαντάφυλλος Γραβαλάς, Νευροψυχολόγος, CITY College, University of York Europe Campus

Δημήτρης Γρηγοράκης, Κλινικός Διαιτολόγος – Διατροφολόγος BSc, MSc, PhD, Επιστ./κός Συνεργάτης Ιατρικής Σχολής ΕΚΠΑ, Α΄ Νευρολογική Κλινική, Αιγινήτειο Νοσοκομείο & Χαροκοπέιου Πανεπιστημίου, Πρόεδρος Ελληνικής Διατροφολογικής Εταιρείας

Νίκη Δαλιανά, Σύμβουλος Σταδιοδρομίας M.Sc- Σύμβουλος Ψυχικής Υγείας, Ιδρύτρια- Επιστημ. Υπεύθυνη της Carrer Flame

Χριστίνα Δάλλα, Καθηγήτρια Φαρμακολογίας ΕΚΠΑ, Πρόεδρος της Μεσογειακής Εταιρείας για τις Νευροεπιστήμες, Πρόεδρος του Ελληνικού Συμβουλίου για τον Εγκέφαλο, Πρόεδρος FENS Communication Committee

Γεώργιος Ε. Δαφούλας, Ακαδημαϊκός Υπότροφος Ψηφιακής Διαγνωστικής και Θεραπευτικής, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Ιατρικός Διευθυντής Υπηρεσιών HealthHUB - GiSeMi Innovation Hub e-trikala Δήμου Τρικκαίων

Θωδωρής Δημητράκος, Επίκουρος καθηγητής, Τμήμα Φιλοσοφίας, Πανεπιστήμιο Πατρών

Κατερίνα Δούλου, Λογοθεραπεύτρια-Εκπαιδευτικός Πρωτοβάθμιας, MSc Ειδικής Αγωγής, Υποψήφια Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αιγαίου, Επιστημονική Συνεργάτιδα Net Media Lab & Mind-Brain R&D-Ινστιτούτο Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών, ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος, Ιδρύτρια κέντρου Ειδικών Θεραπειών «Mindnest»

Κωνσταντίνος-Μάριος Ζαφειρόπουλος, Υποψήφιος Διδάκτωρ Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας και Φιλοσοφίας Τμήμα Φιλολογίας, Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστήμιο Πατρών

Σπύρος Ζορμπάς, Πρόεδρος μη Κερδοσκοπικού Σωματείου ΕΠΙΟΝΗ

Αλεξάνδρα Θανέλλου, Ψυχολόγος, MA, PhD, CPsychol, AFBPsS - Ψυχοθεραπεύτρια, MEd, RP (Qualifying)

Σταύρος Ιωαννίδης, Επίκουρος Καθηγητής Φιλοσοφίας Φυσικών Επιστημών, ΕΚΠΑ

Φώτης Καγγελάρης, Δρ Ψυχοπαθολογίας Πανεπιστημίου Παρισιού, Συγγραφέας

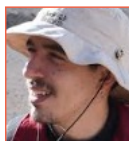
Δήμητρα Κανελλοπούλου, Ειδικευόμενη Ψυχίατρος, 1ο ΨΤΕ του ΨΝΑ

Νεκταρία Καρακώστα, Δημοσιογράφος Υγείας

Μαίρη Καραμπίλα, Γενική/Οικογενειακή Ιατρός, Κύπρος

Νίκος Καρδάκος, Bedrock Geology MSc Student, Lund University, Sweden

Χρήστος Καρουσιώτης, Εργαστήριο Εξωσωμικής Ανάλυσης και Εγκεφαλικής Παθολογίας, Ινστιτούτο Βιοεπιστημών και Εφαρμογών, ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος

Φίλιππος Κατσαΐτης, Εργαστήριο Εξωσωμικής Ανάλυσης και Εγκεφαλικής Παθολογίας, Ινστιτούτο Βιοεπιστημών και Εφαρμογών, ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος

Χριστίνα Κατσορίδου, Νευροψυχολόγος, CITY College, University of York Europe Campus

Μαριάννα Καφετάκη, MD, MSc, PhD, Neurosurgery Resident, Neuroscientist, Concert Pianist

Γεράσιμος Α. Κολαΐτης, Ομότιμος Καθηγητής Παιδοψυχιατρικής Ιατρικής Σχολής ΕΚΠΑ, Πρόεδρος ΔΣ Ελληνικού Ινστιτούτου Μελέτης Τραύματος και Προαγωγής Ψυχικής Υγείας

Δημήτρης Κοσμίδης, Ειδικευόμενος Ψυχίατρος, Ψυχιατρική Κλινική Ενηλίκων - ΓΝΑ «Σισμανόγλειο»

Μυρτώ Κουτούλια, Διπλωματούχος Εκπαιδεύτρια Σκύλων

Θεόδωρος Κουτσομήτρος, Ψυχίατρος – Ψυχοθεραπευτής, Διευθυντής Ινστιτούτου Ψυχοθεραπείας ΙΨΚ, Ιδρυτής & Διευθυντής ελληνικού Ιατρείου rTMS, Υπ. Διδάκτωρ τμ. Νευροεπιστημών πανεπιστημίου Maastricht

Κώστας Κουτσοουρέλης, Συγγραφέας, διευθυντής του περιοδικού Νέο Πλανόδιον

Αντώνης Κωδούνης, Νευρολόγος, τ Δντης Νευρολογικής Κλινικής Νοσοκομείου Αεροπορίας

Γιώργος Κωνσταντακόπουλος, Ψυχίατρος, Επιστημονικός Συνεργάτης Α΄ Ψυχιατρικής Κλινικής Πανεπιστημίου Αθηνών, Αιγινήτειο Νοσοκομείο & Institute of Psychiatry, Psychology and Neuroscience, King's College, London, UK

Αριστέα Λαδά, Επίκουρη Καθηγήτρια Ψυχολογίας, CITY College, University of York Europe Campus

Ουρανία Λιαρμακοπούλου, MA, NMT-F, Μουσικοθεραπεύτρια, Νευρολογική Μουσικοθεραπεύτρια, εκπαιδευόμενη GIM, συνεργάτης SONORA

Εβίνα Μακαραώνη, Ψυχολόγος-Νευροψυχολόγος MSc, MEd, Συστημική Ψυχοθεραπεύτρια, Επιστημονικά υπεύθυνη Κέντρου Ψυχικής Υγείας & Χοροθεραπείας Mind & Soul

Αναστασία Μεγαλοκονόμου, Εργαστήριο Εξωσωμικής Ανάλυσης και Εγκεφαλικής Παθολογίας, Ινστιτούτο Βιοεπιστημών και Εφαρμογών, ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος

Ελευθέριος Μέλλος, Ψυχίατρος-Ψυχοθεραπευτής, Πρόγραμμα ΑΘΗΝΑ, Αιγινήτειο Νοσοκομείο – ΟΚΑΝΑ

Ρένος Μηλιάς, Υποψήφιος Διδάκτορας, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τμήμα Ιστορίας και Φιλοσοφίας της Επιστήμης

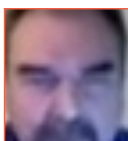
Δρόσος – Σωτήριος Μπανιάς, Νευροψυχολόγος M.Sc. Ψυχολόγος B.A., Σύγχρονο κέντρο Νευροανάδρασης Αθήνας

Χρήστος Μπίτσικας, Λογοτέχνης, Ερευνητής

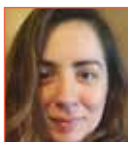
Καλλιόπη Παναγιωτοπούλου, MD, PhD, Αλλεργιολόγος & Κλινική Ανοσολόγος, Ψυχοθεραπεύτρια & Ομαδική Αναλύτρια

Δημήτρης Παντελεάκης, Ψυχίατρος-Ψυχοθεραπευτής, Πρόγραμμα «Αθηνά», Αιγινήτειο Νοσοκομείο ΟΚΑΝΑ

Μαριέττα Παπαδάτου-Παστού, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Νευροψυχολογίας, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Αναστασία-Κωνσταντίνα Παπαδοπούλου: Βιολόγος, Διδάκτωρ Νευροψυχολογίας

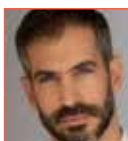
Βάνα Παπακίτσου, PhD, Ψυχολόγος-Εγκληματολόγος, Καθηγήτρια Μητροπολιτικό Κολλέγιο, Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό ΥΠΕΠΘ

Ευαγγελία Παπανικολάου, PhD, Μουσικοθεραπεύτρια-εκπαιδεύτρια, επιστημονική υπεύθυνη SONORA

Παυλίνα Παυλίδη, Τομέας Φαρμακολογίας, Ιατρική Σχολή Αθηνών, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Χαράλαμπος Πετράς, Ψυχολόγος - Ανθρωπολόγος & Ψυχοθεραπευτής - Συστημική Οικογενειακή Θεραπεία, Θεραπεία Ψυχικού Τραύματος

Παναγώτης Πουλακίδας, Διδάκτωρ Φιλοσοφίας, Τμήμα Φιλοσοφίας, Πανεπιστήμιο Πατρών

Κορνηλία Πουλοπούλου, Νευροβιολόγος, Καθηγήτρια Νευροβιολογίας, Α Νευρολογική Κλινική ΕΚΠΑ

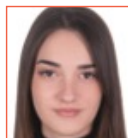
Γεωργία Ροβάτσου, Ανεξάρτητη ερευνήτρια, MSc στη Βασική και Εφαρμοσμένη Γνωστική Επιστήμη

Μίριαννα Σελάκοβιτς, MSc, Ψυχίατρος, Συστημική ψυχοθεραπεύτρια, Επιμελήτρια Β΄ΕΣΥ, Ψυχιατρική Κλινική Ενηλίκων - ΓΝΑ «Σισμανόγλειο»

Κωνσταντίνα Σκλάβου, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Καλλιόπη Σκούρτη, Εργαστήριο Εξωσωμικής Ανάλυσης και Εγκεφαλικής Παθολογίας, Ινστιτούτο Βιοεπιστημών και Εφαρμογών, ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος

Αναστάσιος Σπηλιάδης, Ψυχολόγος (MSc), Ψυχοθεραπευτής (MSc), Academy of Medical Royal Colleges, UK

Γαρυφαλιά Σπυροπούλου, MSc, Νοσηλεύτρια, Κλινική Ψυχιατρικής Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών

Αικατερίνη Στραβοράβδη, Ψυχολόγος, MSc, PhD(c) Ιατρικής Σχολής ΑΠΘ, Επιστημονική Συνεργάτιδα της Μονάδας Κλινικών Ερευνών, Ιατρικής ΑΠΘ, Νοσοκομείο Παπαγεωργίου, Θεσσαλονίκη

Αλεξάνδρα Συμεώνωφ, Εργαστήριο Εξωσωμικής Ανάλυσης και Εγκεφαλικής Παθολογίας, Ινστιτούτο Βιοεπιστημών και Εφαρμογών, ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος

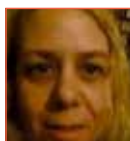
Ιωάννης Σωτηρόπουλος, Νευροφυσιολόγος – Νευροεπιστήμονας, Ινστιτούτο Βιοεπιστημών & Εφαρμογών, ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος

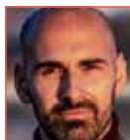
Κωνσταντίνος Τόγκας, M.Sc., M.Sc., Ph.D., Postdoc, Κοινωνικός λειτουργός-Ψυχολόγος

Χαράλαμπος Τουλούμης, Ψυχίατρος, Συντονιστής Διευθυντής 5ου Ψυχιατρικού Τμήματος Εισαγωγών “ΨΝΑ”

Αμαλία Τσακίρη, Δρ Φιλοσοφίας της Επιστήμης, ΕΚΠΑ

Γιώργος Τσουβέλας, Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπευτής, MSc, MPH, PhD, Τμήμα Ψυχολογίας, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Σωτήρης Υφαντής, MD, PhDc, Ειδ. Ψυχίατρος, Θεραπευτής MB/εκπαιδευόμενος GIM, Κλινική Ψυχιατρικής Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών, συνεργάτης SONORA

Γεώργιος Φλούδας, Ψυχίατρος – Σεξολόγος, Επιμελητής Α ΕΣΥ, Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής, Ιδρυτής του Ειδικού Ιατρείου Διαχείρισης Ζητημάτων Ταυτότητας και Δυσφορίας Φύλου

Ανδρέας Φλωράκης, Βιολόγος, Ψυχίατρος, Επιμελητής Α, ΕΣΥ, Επιστημονικός Συνεργάτης Εργαστηρίου Πειραματικής Νευροφυσιολογίας ΕΚΠΑ

Χρήστος Φραντζίδης, Επίκουρος Καθηγητής στο τμήμα Μηχανικής & Φυσικών Επιστημών του πανεπιστημίου του Λίνκολν, Ηνωμένο Βασίλειο

Αντώνης Χατζηγεωργιάδης, Καθηγητής, Τμήμα Ιστορίας και Φιλοσοφίας της Επιστήμης, ΕΚΠΑ

Σταύρος Χόντος, Μηχανολόγος μηχανικός Τ.Ε., Μελισσοκόμος πιστοποιημένος για βιολογική μελισσοκομία

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΟΦ: (81867/19-11-2012)

Σημαντική σημείωση: Για την παραλαβή πιστοποιητικού παρακολούθησης απαραίτητη είναι η παρακολούθηση του 60% του επιστημονικού προγράμματος.

Η οργανωτική επιτροπή ευχαριστεί τις παρακάτω εταιρείες – χορηγούς,
για τη βοήθειά τους στην πραγματοποίηση του
5ο ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ & ΝΟΥΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

12ο

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ
ΙΑΤΡΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

“ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΛΥΣΕΙΣ &
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ”

19 - 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2025, ΛΕΥΚΑΔΑ
Ξενοδοχείο IONIAN BLUE HOTEL

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΤΗΡΙΞΗ

OBRELA JOURNAL

Diagnoses in Clinical Neuroscience & Mental Health

I CARE FOR
MY BRAIN

EPIONI

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ
ΓΕΝΙΚΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
(Ε.Κ.Γ.Ε.Μ.Α.)

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ

ΙΑΤΡΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΛΕΥΚΑΔΑΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ-ΕΓΓΡΑΦΕΣ

OBRAIN
ELA
HUB

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ: obrela

Υψηλού 112, 116 34 - Αθήνα, Παγκράτι

T: 210 7290496 - K: 6945 464619

E: info@obrela.gr - www.obrela.gr

MED
CONGRESS

MED CONGRESS

Διοργάνωση Συνεδρίων

Κολωνοβάτη 3, 54624 Θεσσαλονίκη

T: 231 403 9704 - F: 231 220 6898

ΟΡΕΣΤΗΣ ΓΙΩΤΑΚΟΣ

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ & ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Η Αντίληψη του Χρόνου
στον Εγκέφαλο & τη Συμπεριφορά
Ορέστης Γιωτάκος

Κλιματική κρίση & ψυχική υγεία

Διαδικτυακή Έρευνα

Σκοπός της έρευνας είναι να διερευνήσει (1) τη στάση και συμπεριφορά μας απέναντι στην κλιματική κρίση, (2) τον τρόπο με τον οποίο η ανησυχία λόγω της κλιματικής κρίσης μπορεί να επηρεάζει την ψυχική υγεία, και (3) την ανεύρεση πηγών ψυχικής ανθεκτικότητας, καθώς και δυναμικών για κλιματική δράση.

Για να συμμετέχετε στην έρευνα συμπληρώνοντας το ερωτηματολόγιο, καντε κλικ [ΕΔΩ](#)

Περίληψεις των E-POSTERS

P1. Η Α-ΑΜΥΛΑΣΗ ΩΣ ΝΕΟΤΕΡΟΣ ΒΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΘΛΙΠΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ: ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Μαριάνθη Σωτηράκη¹, Ναϊρ-Τώνια Βασιλάκου², Γιώργος Κουλιεράκης², Θεόδωρος Σεργεντάνης²
¹M.D., Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών «ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ», Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
²ΓΜΣ Δημόσια Υγεία, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Η φυσιολογία του στρες συνιστά σημαντικό παράγοντα στη παθογένεση ποικίλων διαταραχών ψυχικής υγείας, επιδρώντας αρνητικά στην ευεξία του ανθρώπου για το υπόλοιπο της ζωής του. Η α-αμυλάση μελετάται διεξοδικά τα τελευταία χρόνια ως βιοδείκτης του στρες: υποδεικνύει τη διέγερση του Συμπαθητικού Νευρικού Συστήματος και τα επίπεδά της αυξάνονται σε απάντηση σε στρεσογόνα ερεθίσματα

ΣΚΟΠΟΣ: Να αναδειχθεί ο πολυδιάστατος ρόλος της α-αμυλάσης ως βιοδείκτη στις καταθλιπτικές διαταραχές των παιδιών και των εφήβων.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ: Πραγματοποιήθηκε ανασκόπηση της βιβλιογραφίας στις βάσεις δεδομένων MEDLINE και EMBASE.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Από τις 253 μελέτες που αντλήθηκαν οι 10 πληρούσαν αυστηρά τα κριτήρια επιλεξιμότητας. Σε 3 μελέτες καταγράφηκαν αυξημένα επίπεδα α-αμυλάσης ενώ σε 1 μειωμένα. Η πλειοψηφία των μελετών δεν κατάφερε να αναδείξει κάποια στατιστικά σημαντική συσχέτιση.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Τα σύγχρονα ερευνητικά δεδομένα δεν επαρκούν για να αποσαφηνιστεί ο ρόλος της αμυλάσης στις καταθλιπτικές διαταραχές των παιδιών και των εφήβων. Σαφείς μεθοδολογικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των μελετών γεννούν σημαντική ετερογένεια και ποικιλία στα αποτελέσματα. Νέες, υψηλής τεκμηρίωσης, πρωτογενείς έρευνες απαιτούνται για την ανάδειξη πιθανών βιοδεικτών στη διαγνωστική και θεραπευτική διαδικασία των καταθλιπτικών διαταραχών. Στην εξίσωση αναμένεται η συνεκτίμηση πληθώρα παραμέτρων, με αυτήν του φύλου να συνοδεύεται από επαρκή τεκμηρίωση.

P2. Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΛΑΚΑΝΙΚΗΣ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗΣ ΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΨΥΧΟΣΩΜΑΤΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΨΩΡΙΑΣΗΣ

Σχοινιά Χριστίνα-Ιωάννα, Université Paul-Valéry Montpellier 3

Η παρούσα μελέτη διερευνά τη συμβολή της λακανικής ψυχαναλυτικής προσέγγισης στην κατανόηση και πρόγνωση των ψυχοσωματικών φαινομένων, με έμφαση στην ψωρίαση, μια δερματική πάθηση που εκδηλώνεται σε διάφορα μέρη του σώματος. Κεντρική θέση της μελέτης αποτελεί η διάκριση μεταξύ του ψυχοσωματικού φαινομένου και του σωματικού συμπτώματος, και η σημαντική συνεισφορά της ψυχανάλυσης στην κατανόηση αυτής της διάκρισης. Η μεθοδολογία βασίζεται σε βιβλιογραφική ανασκόπηση των έργων του Φρόντ και του Λακάν, καθώς και σε ποιοτικά δεδομένα από συνεντεύξεις ψυχαναλυτών με ασθενείς που πάσχουν από ψωρίαση. Τα ευρήματα δείχνουν ότι οι ασθενείς αδυνατούν να εκφράσουν την επιθυμία τους, να συμβολοποιήσουν την απώλεια και το πένθος τους, και βιώνουν αποκοπή από τον κοινωνικό δεσμό. Η ψυχαναλυτική προσέγγιση προσφέρει διπλή ωφέλεια: αφενός, η αναλυτική ακρόαση διευκολύνει τη διάγνωση της ψυχοσωματικής εκδήλωσης και τη διαχώρισή της από το σωματικό σύμπτωμα· αφετέρου, υποστηρίζει τη θεραπεία ψυχοσωματικών δερματικών παθήσεων, όπως η ψωρίαση, μειώνοντας τα συμπτώματα μέσω της συμβολοποίησης του τραύματος και της ανάδυσης της επιθυμίας του υποκειμένου. Αυτά τα ευρήματα μπορούν να εφαρμοστούν τόσο στην κλινική ψυχαναλυτική πρακτική όσο και στη δερματολογία, ανοίγοντας νέους δρόμους για διεπιστημονική συνεργασία και περαιτέρω έρευνα.

P3. ΔΥΣΛΕΞΙΑ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΟΡΟΣΗΜΟ

Αλέξιος Μαυρουδής, Σταματίνα Τραχανά
Γενικό Νοσοκομείο Τρίπολης, Αρκαδία

Η δυσλεξία είναι κλινικό σύνδρομο που αφορά μόνο το γραπτό λόγο και παρουσιάζεται σε παιδιά με κανονική ή ανώτερη νοημοσύνη, τα οποία βρίσκονται σε συνήθη κοινωνικά και πολιτιστικά ερεθίσματα. Εκδηλώνεται με δυσκολία στην ανάγνωση, στην ορθογραφία και στη γραφή, με διάσπαση προσοχής και προσανατολισμού, με προβλήματα οφθαλμοκίνησης, δυσχέρεια αντίληψης και δευτεροπαθή ψυχολογικά προβλήματα. Υπάρχουν, όμως, και δευτεροπαθή ψυχολογικά προβλήματα με χαμηλή προσωπική αυτοεκτίμηση και αρνητική τοποθέτηση προς το σχολείο και τη μάθηση. Η διάγνωση στηρίζεται στην νευρολογική εξέταση και στη δοκιμασία της αναγνωστικής ικανότητας, σε απεικονιστικές μεθόδους (CT ΚΑΙ MRI Εγκεφάλου), στον έλεγχο της διχωτικής ακοής και στο γενετικό αποτύπωμα των παιδιών. Η αντιμετώπισή της είναι σύνθετη και περιλαμβάνει εκπαιδευτικές και υποστηρικτικές μεθόδους με παράλληλη ψυχολογική υποστήριξη, ώστε να σπάσει ο φαύλος κύκλος της απογοήτευσης, αφού υπάρχει υψηλή προσπάθεια χωρίς αποτέλεσμα.

P4. ΓΝΩΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ Π.Φ.Υ.

Βοριζανού Ελένη¹, Σταμπάμπας Νικηφόρος², Μανάρας Δημήτριος³

¹: Νοσηλεύτρια, MSc, 1ο Κέντρο Υγείας Σαλαμίνας

²: Τριτοετής φοιτητής τμήματος Φυσικής, Πανεπιστήμιο Κρήτης

³: Ιατρός Γενικής Ιατρικής, MSc, Αναπληρωτής Διευθυντής 1ο Κέντρο Υγείας Σαλαμίνας

Εισαγωγή: Η διαχείριση των ασθενών με προβλήματα νοπτικών διαταραχών είναι μια καθημερινή πρόκληση των εργαζομένων στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Η εξέλιξη της επιστήμης είναι ραγδαία και έχουν αναπτυχθεί φαρμακευτικά σκευάσματα που βοηθούν τους ασθενείς. Όμως, υπάρχουν και μη φαρμακευτικές παρεμβάσεις, οι οποίες μπορούν να εφαρμοστούν σε αυτούς τους ασθενείς, που κοστίζουν λιγότερο και έχουν θετικά αποτελέσματα, άξια αναφοράς. Η νοπτική ενδυνάμωση είναι η σημαντικότερη και η πιο αποτελεσματική.

Υλικό: Βιβλιογραφική ανασκόπηση Google scholar και PubMed

Αποτελέσματα: Η Νοπτική Ενδυνάμωση είναι μία δομημένη σειρά θεραπευτικών ασκήσεων και λειτουργικών δραστηριοτήτων, που έχουν σχεδιαστεί για την επανεκπαίδευση των νοπτικών ικανοτήτων. Βρέθηκαν άρθρα που υποστηρίζουν ότι οι μη φαρμακευτικές παρεμβάσεις βοηθούν τη αναχαίτιση των νοπτικών διαταραχών ή στην στασιμότητα της εξέλιξης της νόσου. Η νοπτική ενδυνάμωση βασίζεται στην θεωρεία της Πλαστικότητας του εγκεφάλου και του Νοπτικού Αποθέματος. Οι συνάψεις που ενεργοποιούνται επιβιώνουν και αυτές που δεν χρησιμοποιούνται περιορίζονται. Σε κάποιες περιοχές του εγκεφάλου είναι δυνατή η αναγέννηση νέων συνάψεων. Η νευρωνική πλαστικότητα δεν αποτελεί προνόμιο μόνο των υγιών εγκεφάλων. Ακόμη και στην τρίτη ηλικία παράγονται νέα κύτταρα στον ιππόκαμπο. Ο ιππόκαμπος είναι αυτός στον οποίο αναπτύσσεται η πλαστικότητα και είναι γνωστή σαν ΝΕΥΡΟΓΕΝΕΣΗ.

Συμπεράσματα: Οι παρεμβάσεις Νοπτικής Ενδυνάμωσης είναι δυνατό να αναχαιτίσουν τη γνωστική έκπτωση και να βελτιώσουν τη γνωστική επίδοση σε ηλικιωμένους με ΗΝΔ και σε ασθενείς με ήπια άνοια. Σε ασθενείς με μέτρια και σοβαρή άνοια ο βασικός στόχος είναι η καθυστέρηση της εξέλιξης της νόσου και η βελτίωση της ποιότητας ζωής των ασθενών και των οικογενειών τους. Η ανάπτυξη ομάδων νοπτικής ενδυνάμωσης σε οργανισμούς Π.Φ.Υ. από εκπαιδευμένους επαγγελματίες υγείας μπορεί να γίνει ένα ισχυρό όπλο στα χέρια του συστήματος υγείας. Έτσι θα παρέχεται η καλύτερη δυνατή περίθαλψη στους ασθενείς με προβλήματα μνήμης, με το λιγότερο κόστος.

Λέξεις κλειδιά: Άνοια, διαφορική διάγνωση, μη φαρμακευτική παρέμβαση, νοπτική ενδυνάμωση

P5. ΟΙ ΑΝΑΣΤΡΕΨΙΜΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΓΝΩΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΤΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΟΙΑΣ

Βοριζανού Ελένη¹, Μουσαφιροπούλου Μελπομένη², Κουλούρη Αγορίτσα³

¹ Νοσηλεύτρια, MSc, 1ο Κέντρο Υγείας Σαλαμίνας

² Νοσηλεύτρια, MSc(c), 1ο Κέντρο Υγείας Σαλαμίνας

³ Νοσηλεύτρια, RMHN, MSc, MHS, PhD, Προϊσταμένης Νοσηλευτικής Υπηρεσίας και Επαγγελματιών Υγείας, 1ο Κέντρο Υγείας Σαλαμίνας

Εισαγωγή: Οι ασθενείς που έχουν διαπιστωμένα έκπτωση νοητικών λειτουργιών αυξάνονται συνεχώς. Το 10% αυτών είναι αναστρέψιμες και οι θεράπων γιατροί οφείλουν κάνουν σωστή διερεύνηση. Οι δυνητικά αναστρέψιμες μορφές γνωστικής έκπτωσης αποτελούν μια ομάδα παθήσεων για τις οποίες υπάρχουν θεραπείες που σταματούν την εξέλιξη ή οδηγούν στην υποστροφή των συμπτωμάτων. Αποτελούν ένα μικρό, αλλά σημαντικό ποσοστό όλων των περιπτώσεων γνωστικής έκπτωσης και συνιστούν μια εξαιρετικά ετερογενή κατηγορία. Σε αντίθεση με τις μη-αναστρέψιμες μορφές άνοιας, πολλές από αυτές εμφανίζονται σε νέες ηλικίες και ενίοτε εισβάλλουν ταχέως (εντός ημερών, εβδομάδων ή μηνών).

Μεθοδολογία: Βιβλιογραφική ανασκόπηση τελευταίας πενταετίας στη βάση δεδομένων Google scholar και pubmed.

Αποτελέσματα: Βρέθηκαν 14 ομάδες παθήσεων που σχετίζονται με αναστρέψιμες μορφές γνωστικής έκπτωσης και άνοιας. Από το χώρο των ψυχικών παθήσεων η κατάθλιψη, το αιφνίδιο παραλήρημα και η κατάχρηση αλκοόλ δίνουν τέτοια εικόνα. Επίσης οι ελλείψεις του συμπλέγματος B, διαταραχές του θυρεοειδούς και των παραθυρεοειδών αδένων, φάρμακα και θεραπευτικές παρεμβάσεις ενοχοποιούνται για διαταραχές μνήμης. Ακόμα διάφορες παθήσεις του εγκεφάλου μπορεί να παρουσιάσουν εικόνα γνωστικής έκπτωσης όπως οι μεταβολικές εγκεφαλοπάθειες, οι νεοπλασίες, η υδροκέφαλος φυσιολογικής πίεσης, οι τοξικές εγκεφαλοπάθειες, το υποσκληρίδιο αιμάτωμα και η μεταιχμιακή (λιμβική) εγκεφαλίτιδα. Τέλος οι λοιμώξεις κεντρικού νευρικού συστήματος, το αυτοάνοσα νοσήματα και οι αγγειίτιδες προκαλούν μείωση της γνωστικής ικανότητας και της γνωσιακής εξέλιξης.

Συμπέρασμα: Για όλες τις αναστρέψιμες μορφές γνωστικής έκπτωσης θα μπορούσε να ειπωθεί ότι, όσο νωρίτερα γίνεται η διάγνωση και ξεκινά η θεραπεία, τόσο μεγαλύτερη είναι η πιθανότητα υποχώρησης των συμπτωμάτων. Επίσης θα πρέπει να σημειωθεί η σημασία της σωστής διερεύνησης των ασθενών με έκπτωση νοητικών λειτουργιών που προσέρχονται στους επαγγελματίες υγείας και ζητούν βοήθεια.

Λέξεις κλειδιά: Άνοια, γνωστική έκπτωση, διαφορική διάγνωση, αναστρέψιμες μορφές άνοιας

P6. ΨΥΧΟΓΕΝΗΣ ΑΝΟΡΕΞΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΒΕΙΑ - ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Χρήστος Τερνιώτης¹

¹ Παιδοψυχιατρικό Τμήμα, Γ.Ν. Αιτωλοακαρνανίας - Ν.Μ. Αγρινίου, Αγρίνιο

Εισαγωγή - Σκοπός: Η παρούσα έρευνα έχει σκοπό να δείξει τη σύνδεση μεταξύ εφήβων με ψυχογενή ανορεξία και συννοσηρότητας με συναισθηματικές, φοβικές και αγχώδεις διαταραχές.

Μέθοδος: Το δείγμα αποτέλεσαν 15 έφηβοι ηλικίας από 12 έως 17 ετών, τα 14 ήταν κορίτσια και 1 ήταν αγόρι. Η προσέλευση, η αξιολόγηση, η διάγνωση και η ιατρική παρακολούθηση έγινε στα εξωτερικά ιατρεία. Οι ελάχιστες προϋποθέσεις ένταξης στην έρευνα ήταν τρεις μήνες παρακολούθησης θεραπευτικού προγράμματος.

Αποτελέσματα: Από το συνολικό δείγμα, στις 13 περιπτώσεις, ποσοστό 87%, πέραν της κύριας διάγνωσης υπήρχε και δεύτερη διάγνωση ενώ σε 8, ποσοστό 62%, υπήρχε και τρίτη. Από τις 13 περιπτώσεις που συνυπήρχε συννοσηρότητα, στις 11 από αυτές, ποσοστό 85%, διαγνώστηκε γενικευμένη αγχώδεις διαταραχή, που ήταν η πιο συχνά διάγνωση στο θέμα της συννοσηρότητας. Στις 7 περιπτώσεις συννοσηρότητας διαγνώστηκε καταθλιπτική διαταραχή από ήπια έως μείζονα, ποσοστό 54%. Στις 3 περιπτώσεις συννοσηρότητας διαγνώστηκαν φοβικές διαταραχές, ποσοστό 23%, σε 2 περιπτώσεις διαταραχή πανικού και σε 1 διαταραχή σωματικών συμπτωμάτων.

Συμπεράσματα: Η συννοσηρότητα ψυχογενούς ανορεξίας στην εφηβεία με συναισθηματικές, φοβικές και αγχώδεις διαταραχές είναι ιδιαίτερα υψηλή. Η πιο συχνή διάγνωση είναι γενικευμένες αγχώδεις εκδηλώσεις, ακολουθούν συναισθηματικού τύπου διαταραχές και έπονται φοβικού τύπου διαταραχές. Τέλος, υπάρχει ένα μικρό ποσοστό που δεν ανιχνεύεται επιπλέον διαταραχή.

P7. ΨΥΧΟΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΣΕ ΕΦΗΒΟΥΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΑΤ' ΙΔΙΑΝ ΦΟΙΤΗΣΗΣ ΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Χρήστος Τερνιώτης¹

¹ Παιδοψυχιατρικό Τμήμα, Γ.Ν. Αιτωλοακαρνανίας - Ν.Μ. Αγρινίου, Αγρίνιο

Εισαγωγή - Σκοπός: Η παρούσα έρευνα καταγράφει τους μαθητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που έχοντας ενεργό μείζονα ψυχοπαθολογία αδυνατούν να φοιτήσουν στο καθημερινό εκπαιδευτικό πλαίσιο του ημερήσιου σχολικού προγράμματος.

Μέθοδος: Καταγράφηκαν 27 περιστατικά εφήβων ηλικιακού εύρους από 12 έως 17 ετών που αδυνατούσαν να ενταχθούν στο περιβάλλον σχολικής τάξης λόγω μείζονος ψυχοπαθολογίας, τα 10 αφορούσαν αγόρια και τα 17 κορίτσια. Προσήλθαν σε διαγνωστικές συναντήσεις στα εξωτερικά ιατρεία.

Αποτελέσματα: Τα 18 περιστατικά διαγνώστηκαν με σοβαρή συναισθηματική διαταραχή - μείζονα κατάθλιψη, ποσοστό 67%, από αυτά τα 5 ήταν αγόρια, ποσοστό 28% και τα 13 ήταν κορίτσια, ποσοστό 72%. Τα 5 περιστατικά διαγνώστηκαν με σοβαρές αγχώδεις και φοβικές διαταραχές, ποσοστό 19%, από αυτά τα 2 ήταν αγόρια (40%) και τα 3 ήταν κορίτσια (60%). Τέλος 4 περιστατικά διαγνώστηκαν με σοβαρές ψυχωσικές διαταραχές, οξεία ψύχωση και διπολική διαταραχή, τα 3 αφορούσαν αγόρια (75%) και το 1 (25%) ήταν κορίτσι. Επίσης συστήθηκε ψυχοθεραπευτική στήριξη και έγινε εισαγωγή φαρμακευτικής αγωγής στα 25 από αυτά (93%).

Συμπεράσματα: Παρατηρούμε σημαντική στατιστική υπεροχή των συναισθηματικών διαταραχών στο σύνολο των περιστατικών, το μεγαλύτερο δείγμα αφορά κορίτσια. Στις σοβαρές αγχώδεις και φοβικές διαταραχές δεν υπάρχει αξιόλογη διαφοροποίηση. Αντιθέτως στις σοβαρές ψυχωσικές διαταραχές υπερτερούν τα αγόρια. Η φαρμακευτική παρέμβαση εφαρμόστηκε σχεδόν στο σύνολο των περιστατικών.

P8. MORE ACTIVE, LESS PASSIVE LEISURE IN SUPERAGERS BEFORE 50

Sotiria Moza¹, Nikolaos Scarmeas^{2,3}, Georgios M. Hadjigeorgiou⁶, Efthimios Dardiotis⁵, Mary Yannakoulia⁴, Paraskevi Sakka⁷, Mary H. Kosmidis¹

¹ Lab of Neuropsychology & Behavioral Neuroscience, School of Psychology, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

² 1st Department of Neurology, Aeginition Hospital, Medical School, National and Kapodistrian University of Athens, Athens, Greece

³ Taub Institute for Research in Alzheimer's Disease and the Aging Brain, the Gertrude H. Sergievsky Center, Department of Neurology, Columbia University, New York, USA

⁴ Department of Nutrition Science-Dietetics, Harokopio University, Athens, Greece

⁵ Department of Neurology, Faculty of Medicine, University of Thessaly, Thessaly, Greece

⁶ School of Medicine, University of Cyprus, Nicosia, Cyprus

⁷ Athens Alzheimer Association, Athens, Greece

Abstract

Superagers—those aged 80+ with episodic memory akin to younger adults—have attracted research interest, but the associated lifestyle factors are unclear. Thus, we explored social-leisure differences between typical agers and superagers.

We included 29 participants aged 80+ (MeanAGE=82.10±2.11 years, MeanEDUCATION=7.41±4.67 years, 50.2% male). Superagers were defined as those matching or surpassing the average performance of healthy 40–49-year-olds on the Delayed Recall of a Complex Figure Test. Participants within one standard deviation of healthy 80+ year-olds were classified as typical agers. Participants provided demographic data and details about their leisure and social activities both before and after age 50 (Buchman et al, 2009).

Superagers reported significantly lower engagement in playing card games, backgammon, and others (B=1.081, p=.030, OR=2.948), listening to the radio (B=.690, p=.030, OR=1.993), going to movies/restaurants (B=1.168, p=.050, OR=3.216) and receiving visitors (B=.853, p=.048, OR=2.346) before their 50s but more frequent walking (B=-.556, p=.047, OR=.574) compared to typical agers. No differences were found after age 50.

Our findings suggest that individuals over 80 with exceptional episodic memory were less engaged in passive leisure and more active earlier in life compared to typical peers. Further research is needed to confirm these results.

P9. Η ΚΑΡΙΠΡΑΖΙΝΗ ΣΤΙΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ

Ιστίκογλου Χ.¹, Ανδρέου Ε.¹, Λαμπράκη Ν.¹, Ριζάβας Ι.², Ζησίμου Μ.¹, Μαυρίδης Γ.¹, Μούσδη Δ.¹, Παπαζήση Μ.¹, Καραμέρη Ε.¹, Γεωργίου Ν.¹, Μπάλλας Α.¹

¹Ψυχιατρικό Τμήμα, ΓΝ Νέας Ιωνίας «Κωνσταντοπούλειο»-Πατησίων

²Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής (ΨΝΑ)

Εισαγωγή: Η Καριπραζίνη ενδείκνυται για τη θεραπεία της Σχιζοφρένειας σε ενήλικους ασθενείς. Η θεραπευτική της δράση έχει διττή σημασία: σαν αποκλειστής των D2 υποδοχέων ντοπαμίνης, σαν μερικός αγωνιστής στους υποδοχείς D2 και D3 ντοπαμίνης, και σαν μερικός ανταγωνιστής στους υποδοχείς 5HT2B και 5HT2A της σεροτονίνης, καθώς και αποκλειστής των υποδοχέων της ισταμίνης H1.

Σκοπός: Σκοπός του παρόντος πονήματος είναι η ανάδειξη της αντιμετώπισης των Συναισθηματικών Διαταραχών.

Μέθοδος: Μελετήθηκαν 30 ασθενείς (n=30) των εξωτερικών Ψυχιατρικών Ιατρείων του ημετέρου Ψυχιατρικού Τμήματος, εκ των οποίων 15 άνδρες και 15 γυναίκες, που έπασχαν από Διπολική Διαταραχή Τύπου Ι. Σε όλους τους ασθενείς δόθηκε το ερωτηματολόγιο YMRS (Young Mania Related Scale) προ της έναρξης της θεραπείας και 30 ημέρες μετά την έναρξη θεραπείας με Καριπραζίνη 6 mg σε συνδυασμό με βαλπροϊκό νάτριο 1000mg ημερησίως.

Αποτελέσματα: Από τους 30 ασθενείς, οι 25 παρουσίασαν σαφή μείωση της Κλίμακας YMRS (ποσοστό 75%), από τους οποίους οι 13 ήσαν γυναίκες και οι 12 άνδρες, κατ'αναλογία. Στην παρούσα έρευνα δεν διαπιστώθηκε υπεροχή στην ανταπόκριση στη θεραπεία, είτε ανδρών, είτε γυναικών.

Συμπεράσματα: Η Καριπραζίνη αποτελεί νέα θεραπεία στην αντιμετώπιση της Διπολικής Διαταραχής Τύπου Ι. Απαιτείται βέβαια η ολοκλήρωση της μελέτης με μεγαλύτερη δεξαμενή ασθενών.

P10. Η ΛΟΥΡΑΣΙΔΟΝΗ ΣΤΙΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ

Ιστίκογλου Χ.¹, Ανδρέου Ε.¹, Λαμπράκη Ν.¹, Ριζάβας Ι.², Ζησίμου Μ.¹, Μούσδη Δ.¹, Μαυρίδης Γ.¹, Μπάλλας Α.¹, Γεωργίου Ν.¹, Παπαζήση Μ.¹, Καραμέρη Ε.¹

¹Ψυχιατρικό Τμήμα, ΓΝ Νέας Ιωνίας «Κωνσταντοπούλειο»-Πατησίων

²Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής (ΨΝΑ)

Εισαγωγή: Η Λουρασιδόνη είναι ένας εκλεκτικός παράγοντας αποκλεισμού των επιδράσεων της Ντοπαμίνης και ενδείκνυται για τη θεραπεία της Σχιζοφρένειας. Η Λουρασιδόνη συνδέεται ισχυρά σε Ντοπαμινεργικούς D2 και σε Σεροτονινεργικούς 5HT_{2A} και 5HT₇ υποδοχείς.

Σκοπός: Σκοπός του παρόντος πονήματος είναι η συμβολή της Λουρασιδόνης στη θεραπεία των Συναισθηματικών Διαταραχών.

Μέθοδος: Εξετάσθηκαν 10 ασθενείς (n=10), 5 άνδρες και 5 γυναίκες, με Διπολική Διαταραχή, οι οποίοι έλαβαν θεραπεία με Λουρασιδόνη 75mg σε συνδυασμό με Βαλπροϊκό Νάτριο. Στους ασθενείς δόθηκε η Κλίμακα YMRS (Young Mania Related Scale) προ της έναρξης της θεραπείας και 30 ημέρες μετά την έναρξη θεραπείας με Λουρασιδόνη.

Αποτελέσματα: Από τους 10 ασθενείς (n=10) στη θεραπεία ανταποκρίθηκαν οι 8 (n=8) σε ποσοστό 80%, εκ των οποίων 5 ήσαν γυναίκες και 3 άνδρες, και παρουσίασαν σαφή μείωση στην Κλίμακα YMRS, χωρίς να είναι γνωστός ο λόγος που οι γυναίκες ανταποκρίθηκαν περισσότερο στη θεραπεία της Διπολικής Διαταραχής παρά οι άνδρες, οι οποίοι είχαν φτωχή ανταπόκριση.

Συμπεράσματα: Η Λουρασιδόνη μπορεί στο μέλλον να συμπεριληφθεί στη θεραπεία της Διπολικής Διαταραχής, ωστόσο απαιτούνται περισσότερες μελέτες με μεγαλύτερο αριθμό ασθενών, ανδρών και γυναικών.

P11. Η ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΗΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ

Μυρτώ Πατάγια Μπακαράκη¹

¹Καθηγήτρια Εργοθεραπείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Η αντίληψη του χρόνου είναι κρίσιμη για την καθημερινή λειτουργικότητα, όμως συχνά διαταράσσεται σε ασθενείς με νευρολογικές διαταραχές, όπως η νόσος Alzheimer, το Parkinson και οι τραυματικές εγκεφαλικές βλάβες. Η παρούσα μελέτη εξέτασε την αποτελεσματικότητα ενός καινοτόμου εργοθεραπευτικού προγράμματος που σχεδιάστηκε για τη βελτίωση της χρονικής διαχείρισης και της λειτουργικότητας σε αυτούς τους ασθενείς. Το πρόγραμμα εφαρμόστηκε σε 30 συμμετέχοντες για 12 εβδομάδες και περιλάμβανε δραστηριότητες χρονοπρογραμματισμού, ασκήσεις αισθητηριακής ενσωμάτωσης και τη χρήση διαδραστικών εργαλείων.

Τα αποτελέσματα έδειξαν σημαντική βελτίωση στη χρονική ακρίβεια και την καθημερινή λειτουργικότητα των ασθενών, όπως καταγράφηκε μέσω εξειδικευμένων ερωτηματολογίων. Οι συμμετέχοντες ανέφεραν επίσης αυξημένη αυτονομία και ποιότητα ζωής, ενώ οι φροντιστές σημείωσαν μείωση του άγχους. Τα ευρήματα υπογραμμίζουν τη δυναμική της εργοθεραπείας ως μέσου ενίσχυσης της αντίληψης του χρόνου, προσφέροντας νέες δυνατότητες για την αποκατάσταση της λειτουργικότητας σε ασθενείς με νευρολογικές προκλήσεις. Η μελέτη προτείνει τη διεύρυνση της εφαρμογής του προγράμματος σε μεγαλύτερες πληθυσμιακές ομάδες, με στόχο την εδραίωση της εργοθεραπείας ως βασικής παρέμβασης στη διαχείριση της αντίληψης του χρόνου.

P12. Ηχητικά ερεθίσματα και γνωστικός φόρτος: επιδράσεις στη βάδιση

Ταχματζίδου Ουρανία¹, Βατάκη Αργυρώ¹

¹Εργαστήριο Εφαρμοσμένης Ψυχολογίας, Τμήμα Ψυχολογίας, Πάντειον Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών

Η βάδιση, αν και μοιάζει αυτόματη διαδικασία, απαιτεί τον συντονισμό πολλών συστημάτων του σώματος. Παράγοντες όπως η φύση της επιφάνειας (π.χ. τραχιά, ολισθηρή) και η εκτέλεση μιας δευτερεύουσας δραστηριότητας (π.χ. χρήση κινητού) μπορούν να επηρεάσουν τη βάδιση (Blair κ.α., 2018 . Tessari κ.α., 2023). Ακόμη και ακουστικά ερεθίσματα που προσομοιάζουν υφέ επιφανειών μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στον τρόπο βαδίσματος (Turchet κ.α., 2013). Η παρούσα μελέτη εξετάζει την επίδραση ήχων υψηλής/χαμηλής έντασης και τονικότητας (Peeva κ.α., 2004) στη βάδιση σε λείες και τραχιές επιφάνειες, με ή χωρίς δευτερεύουσα ενασχόληση. Οι συμμετέχοντες περπάτησαν σε διαφορετικές επιφάνειες ακούγοντας ήχους ποικίλης έντασης/τονικότητας και γράφοντας ή όχι σε κινητό τηλέφωνο. Οι μεταβλητές βάδισης μετρήθηκαν με αισθητήρες στα παπούτσια. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η τραχιά επιφάνεια αύξησε την ασυμμετρία και μείωσε ρυθμό, ταχύτητα, μήκος διασκελισμού και μεταβλητότητα. Το δευτερεύον έργο προκάλεσε μεγαλύτερη ασυμμετρία, αυξημένη φάση διπλής στήριξης και μεγαλύτερη διάρκεια διασκελισμού, ενώ μείωσε ρυθμό, ταχύτητα, μήκος διασκελισμού, γωνία ποδιού και φάση αιώρησης. Επίσης, υπήρξε επίδραση των ακουστικών ερεθισμάτων στις μεταβλητές βάδισης όπως και αλληλεπίδραση ήχων και δραστηριότητας, η οποία επηρέασε πολλαπλές μεταβλητές. Τα αποτελέσματα αυτά υποδεικνύουν την επίδραση των ακουστικών ερεθισμάτων στη βάδιση και ίσως είναι χρήσιμα για τη διαχείριση προβλημάτων βάδισης που σχετίζονται με την ηλικία.

Blair, S., Lake, M. J., Ding, R., & Sterzing, T. (2018). Magnitude and variability of gait characteristics when walking on an irregular surface at different speeds. *Human Movement Science, 59*, 112–120. <https://doi.org/10.1016/j.humov.2018.04.003>

Peeva, D., Baird, B., Izmirlı, O., & Blevins, D. (2004). Haptic and sound correlations: Pitch, loudness and texture, in: *Proceedings of the Eighth International Conference on Information Visualization (IV 2004)*, E. Banissi (Ed.), pp. 659–664. IEEE Computer Society, London, UK. doi: 10.1109/IV.2004.1320212.

Tessari, G. M. F., Melo, S. J. L., Lino, T. B., Sobrinho Junior, S. A., & Christofoletti, G. (2023). Effects of smartphone use on postural control and mobility: A dual-task study. *Brazilian Journal of Motor Behavior, 17*(4), 158–163. <https://doi.org/10.20338/bjmb.v17i4.362>

Turchet, L., & Serafin, S. (2013). Walking pace affected by interactive sounds simulating stepping on different terrains. *ACM Transactions on Applied Perception, 10*(4), 1–14. <https://doi.org/10.1145/2536764.2536770>

P13. AURA-CARE: AN AUGMENTED REALITY COMMUNICATION AND DATA STREAMING SYSTEM TO SUPPORT DEMENTIA CARE

Sotiria Moza¹, Elena Kyprianou¹, Joanna Starosta-Sztuczka²

¹Materia Group, Athalassis 41, 2221, Nicosia, Cyprus

²Harpo Sp. z o.o., 27 Grudnia 7, 61-737 Poznan, Poland

Mild Neuro Cognitive Disorder-mNCD affects cognitive function while often leaving everyday activities intact, complicating early detection and intervention. Communication barriers between older adults, and healthcare providers further hinder timely diagnosis. The AURA-Care system, combining Augmented Reality-AR communication with multiparametric data streaming, aims to enable better communication and holistic health monitoring for people with mNCD and their professionals. This study presents the results of the first piloting round with the AURA-Care prototype. Eight healthcare professionals (80% female, Mean age=30.35 years, Mean education=18 years), including nurses, neuropsychologists, and doctors, used AURA-Care with patients over four months. System usability was assessed using the System Usability Scale (SUS), (Brooke, 1996), and the Quebec User Evaluation of Satisfaction with Assistive Technology (QUEST 2.0), Demers, L., Weiss-Lambrou, R., et al. (1996). AURA-Care achieved an average SUS score of 57.5 (range: 30–80), with ease of use rated most favorably and unnecessary complexity highlighted as an area for improvement. QUEST 2.0 results showed high ratings for ease of use, comfort and professional service, though service delivery and adjustments scored lower. AURA-Care shows potential to enhance communication and support for individuals with NCDs. Future iterations will focus on reducing complexity and optimizing service delivery to better serve patients and caregivers. AURA-Care received co-funding by the European Commission under the Eurostars 3 - Application 508 and the Research and Innovation Foundation of Cyprus, the National Centre for Research and Development under the Eureka Eurostars 3 Program, Call 1 2021 and “National Research, Development and Innovation Office (HU).

P14. IMPULSIVENESS, COGNITIVE FLEXIBILITY AND COGNITIVE REFLECTION IN OLDER ADULTS

Bolovinou Efthymia¹, Amaryllis-Chryssi Malegiannaki²

¹Department of Psychology, University of Western Macedonia, Florina, Greece

Cognitive functioning in older adults is influenced by subtle changes in the frontal lobes, leading to difficulties in executive control at cognitive and behavioral levels. This study aimed to examine the effects of demographic factors (age, education) on impulsive behavior, cognitive flexibility, and cognitive reflection, as well as the relationship of impulsivity and cognitive flexibility with cognitive reflection. The sample consisted of N=54 older women (mean age=70.85years, SD=6.49 mean education=13.74years, SD=3.95), all cognitively healthy (MMSE \geq 27), recruited from two Day Centers for neurodegenerative disorders. Cognitive status was assessed using the Mini-Mental State Examination, impulsivity was measured with the Barratt Impulsiveness Scale, cognitive flexibility with the Trail Making Test-Part B, and cognitive reflection with the Cognitive Reflection Test. The results of a two-way MANOVA revealed no significant main effects or interactions for age or years of education. This finding suggests a potential stabilization of executive control in older adults with high cognitive functioning who regularly participate in preventive cognitive training programs, as did the participants in this study. Pearson correlation analyses showed a few significant relationships between cognitive reflection, impulsivity, and cognitive flexibility. Future research is needed to further explore the interplay among these variables, particularly in the context of executive control and behavioral impulsivity.

Key-words: impulsivity, cognitive flexibility, cognitive reflection, older adults

P15. A REVIEW ON THE ROLE OF THE TGF- β 1 PATHWAY IN ALZHEIMER'S DISEASE AND DEPRESSION: RESTORATION THROUGH SSRIS

Ioannidou Eleni¹, Vavilis Theofanis^{1,2}, Stamoula Eleni¹, Bourtzos Zisis¹, Dalla Christina³

¹*School of Medicine, Aristotle University of Thessaloniki*

²*Department of Dentistry, European University Cyprus, Nicosia 2404, Cyprus*

³*2nd Department of Obstetrics-Gynecology, Aretaieio Hospital, National and Kapodistrian University of Athens, Greece*

English Summary:

Alzheimer's Disease (AD) is the most common type of dementia that is rapidly increasing whereas Major Depressive Disorder (MDD) is the most frequent psychiatric condition that is setting new challenges to the health system worldwide. For the last few years, the idea that AD and MDD are possibly interrelated through common pathophysiological mechanisms is becoming more and more accepted. One of the most studied pathways that is suspected to play a role in this connection is the TGF- β 1 pathway. Low levels of TGF- β 1, associated with increased inflammatory response, are found in both AD and MDD patients which has a potential role in the neurodegeneration and cellular apoptosis found in AD and the neurotransmitter dysregulation in MDD. In addition, the +10 C/C genotype of TGF- β 1 seems to increase the chances for developing both MDD and AD. The presence of cortical β -amyloid (A β) in non-demented depressed patients and the increased levels of A β in depressed AD patients compared to non-depressed AD patients is creating common ground between AD and MDD. The potential link between these two diseases has set the SSRIs in the center of attention for their effects to AD patients. While not all studies agree on this, certain SSRIs (such as fluoxetine, sertraline, vortioxetine) seem to exert neuroprotective effects, preventing neurodegeneration and A β toxicity. Nevertheless, the question still remains: Can SSRIs be used as a potential treatment for Alzheimer's Disease?

P16. Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΝΕΥΡΟΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΠΙΛΟΚΥΤΤΑΡΙΚΟΥ ΑΣΤΡΟΚΥΤΩΜΑΤΟΣ

Φωτεινή – Δέσποινα Δράνη^{1,2}, Βασίλης Κυριακίδης^{1,2}, Αθανασία Λιοζίδου^{1,2}

¹Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Κλινικής Γνωστικής Νευροψυχολογίας, SCG – Επιστημονικό Κολλέγιο Ελλάδος/Κρατικό Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου

²SCG-Εργαστήριο Νοητικής Νευροεπιστήμης και Κλινικής Νευροψυχολογίας

Με τον όρο «γλοιώματα» αναφερόμαστε σε πρωτογενείς εγκεφαλικούς όγκους, με συχνότητα εμφάνισης 40 - 65%. Προέρχονται από τα γλοιακά κύτταρα, που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο για την συντήρηση και προστασία των νευρώνων. Ειδική κατηγορία αποτελεί το «πυλοκυτταρικό αστροκύτωμα», τύπος καλοήθους όγκου που προέρχεται από τα αστροκύτταρα, ένα από τα τέσσερα είδη γλοιακών κυττάρων. Αυτοί οι όγκοι είναι πιο συνηθισμένοι σε παιδιά και σε νέους ενήλικες, αλλά μπορούν να εμφανιστούν σε οποιαδήποτε ηλικία. Σε αυτή την κλινική οντότητα η Νευροψυχολογία μπορεί να συμβάλει μέσω της αξιολόγησης των νοητικών ελλειμμάτων και της αποκατάστασης. Η ανασκόπηση αυτή εστιάζει στη συνεισφορά της ειδικότητας στον παιδιατρικό πληθυσμό μέσω της αξιολόγησης της ψυχοπαθολογίας, των νοητικών λειτουργιών και πιθανών παρεμβάσεων. Η μελέτη συγχρονικών και διαχρονικών ερευνών, από το 2004 έως σήμερα, ανέδειξε ελλείμματα κυριότερα στη μνήμη, στην προσοχή, στις επιτελικές λειτουργίες, τη γλώσσα καθώς και ψυχοπαθολογία. Η συνθηθέστερη ιατρική αντιμετώπιση της νόσου φαίνεται να είναι η χειρουργική επέμβαση. Οι επιπτώσεις στη νοητική λειτουργία και η ενεργός ψυχοπαθολογία στον εν λόγω κλινικό πληθυσμό καθιστούν επιτακτικό τον προεγχειρητικό και μετεγχειρητικό νευροψυχολογικό έλεγχο. Ως εκ τούτου, η νευροψυχολογική εκτίμηση είναι απαραίτητο να είναι μέρος ενός ολοκληρωμένου προγράμματος αποκατάστασης για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των νεαρών ασθενών.

P17. PATIENTS' EXPERIENCES OF DEINSTITUTIONALIZATION FROM LONG-TERM PSYCHIATRIC CARE IN ATHENS, GREECE: SHIFTING NOTIONS OF "ASYLUM"

Dr. Dorothea Lentis

1Biologist BSc, MPhil, PhD, Specialized Health Researcher, Assistant Professor, Biomedical Sciences Program, Department of Science and Mathematics, The American College of Greece

This research study [MPhil thesis] examined the experience of deinstitutionalization amongst a group of 24 long-term residents of a psychiatric hospital in Athens, Greece. Participants varied in age and gender, but all suffered from schizophrenia. The study accessed patients prior to their deinstitutionalization and interviewed them again, six months after deinstitutionalization. Results revealed 4 groups:

a) For a group of older patients, there was a clear desire to remain in the institution that offered them safety and security - a permanent "asylum", sheltering them from the pressures of the outside world. This group expressed favorable attitudes towards the institutional environment and the treatment they received: the hospital provided a supportive atmosphere and they were able to benefit from treatment. Patients were happy not only with the staff, but also with the social networks they had established in the institution, and with their daily routine. Individuals in this group refused to get transferred to community care units.

b) For a second group of patients, the mental health institution offered a more "temporary asylum". For these individuals, repeated attempts at deinstitutionalization and transfer to their parental homes had taken place. However, all attempts had been unsuccessful for a variety of reasons: 1. Parents had grown old, and had either passed away or were unable to care for the patients. 2. Serious domestic problems and tension ensued because relatives could not endure the patients' exhibiting the symptoms of their psychiatric disorder or the outbursts they were prone to. 3. In some instances, patients were abused or exploited by their relatives in exchange for their hospitality. 4. In many cases, families found the task of the constant, 24-hour patient care too demanding and were unable to cope. 5. Continuity of treatment was usually disrupted during these periods of time. All patients had to return to the institution and were awaiting to be transferred to community care units.

c) For a third group of patients there was an unsuccessful transition to community care, as individuals experienced serious relapses while in community care units – although they really liked life there. Patients had to return to the mental health institution, where they found "temporary asylum" until their next transfer. The common causes that triggered their relapses were: 1. Patients often had to deal with the great difficulty of having to endure frequent changes in their drug treatment. 2. Patients felt disempowered from the prescription process, as doctors did not always have the time to explain to them the reasons behind each change. 3. For some patients with schizophrenia, drugs were not always effective, so they were more likely to experience relapses than people suffering from other forms of mental illness. 4. Patients' non-compliance with the prescribed medication. Frequent relapses resulted in the revolving-door syndrome.

d) For a fourth group of patients, there was successful deinstitutionalization and transition to community settings. This group represented those who adjusted well to their new life in the community and continued to remain in their respective community care unit. A contributory factor was that the patients' treatment was never interrupted and there was a continuity of care after their transfer. Once their transfer to their respective community care unit had been completed, all patients continued as scheduled with their treatment, both in terms of pharmacological treatment as well as psychotherapy sessions. For some patients the drug treatment had to be reinforced during the early stage after their transfer, until they had overcome the initial adjustment, and then returned to their usual therapeutic scheme. For individuals in this group, the dream of finding "asylum" in the community, became a reality.

Περίληψη Τράπεζας: Θοδωρής Δημητράκος, Σταύρος Ιωαννίδης, Αμαλία Τσακίρη, Γεωργία Ροβάτσου

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΓΝΩΣΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟ: ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Με τη στροφή στη μελέτη της επιστημονικής πρακτικής σε όλες τις τις εκφάνσεις, κατά τις τελευταίες δεκαετίες, έχει εδραιωθεί στη φιλοσοφία της επιστήμης μια πλουραλιστική θεώρηση για τις επιστημονικές μεθόδους και τις εξηγητικές στρατηγικές. Σύμφωνα με αυτή την πλουραλιστική θεώρηση, δεν υπάρχει μια ενιαία επιστημονική μέθοδος, μια κύρια μορφή επιστημονική εξήγησης και ένα βασικό σύνολο κανόνων που ρυθμίζουν την επιστημονική έρευνα. Αντιθέτως, η επιστημονική πρακτική χαρακτηρίζεται από μια πληθώρα μεθοδολογιών, θεωρητικών πλαισίων, μορφών εξήγησης, ταξινομικών σχημάτων και γενικότερα επιστημονικών πρακτικών. Ο πλουραλισμός εντοπίζεται τόσο μεταξύ παραδοσιακών επιστημών (όπως η βιολογία και η ιστορία), όσο και εντός ενός και μόνου επιστημονικού πεδίου (π.χ. εντός της μοριακής βιολογίας). Ο γνωσιολογικός και μεθοδολογικός αυτός πλουραλισμός μπορεί να αντιπαραβληθεί με μια πολύ πιο ριζική θέση, δηλαδή ότι η 'επιστήμη' όχι μόνο δε δύναται να ενοποιηθεί, αλλά είναι εγγενώς γνωσιολογικά κατακερματισμένη, και ακόμα χειρότερα, ίσως θα παραμείνει έτσι αναγκαία. Πολλοί πλουραλιστές έχουν προχωρήσει ακριβώς σε αυτό το συμπέρασμα. Το αποτέλεσμα είναι να διαμορφωθεί σε πολλούς κύκλους τα τελευταία χρόνια μια κατακερματισμένη εικόνα για την επιστημονική δραστηριότητα.

Ακόμα και αν ο γνωσιολογικός και μεθοδολογικός πλουραλισμός μπορεί να είναι ο ίδιος ακίνδυνος, η κατακερματισμένη θεώρηση της επιστημονικής δραστηριότητας είναι κάτι στο οποίο υπάρχουν καλοί λόγοι να θέλει κανείς να αντιταχθεί: αν μια τέτοια θέση γίνει αποδεκτή τότε απομακρυνόμαστε τελείως από την ιδέα ότι η επιστήμη είναι ικανή να μας εφοδιάσει με μια επιστημονική εικόνα του κόσμου που θα μας παρέχει πρόσβαση στο πώς είναι ο κόσμος, κατ' αντιδιαστολή προς την 'έκδηλη εικόνα' της καθημερινής εμπειρίας. Επιπλέον, υποσκάπτεται η παραδοσιακά προνομιακή θέση της επιστήμης στη λήψη αποφάσεων, για παράδειγμα στην κλινική ιατρική ή στον καθορισμό πολιτικών σε έκτακτες καταστάσεις (όπως στην περίπτωση της πανδημίας).

Το κύριο ερώτημα της παρούσας τράπεζας είναι: Πώς είναι δυνατόν να διαφυλαχτεί μια ενοποιημένη θεώρηση της επιστημονικής δραστηριότητας, δεδομένου ενός γενικευμένου μεθοδολογικού και γνωσιολογικού πλουραλισμού;